

MAGISTRÁT MĚSTA OLOMOUCE odbor památkové péče (2)	Zpracováno
Došlo: 21.01.2022	
Č.j.: SMOL/31039/2022	
Přílohy:	K4

Datovou zprávou

Krajský úřad Olomouckého kraje
Jeremenkova 40a
779 11 Olomouc

prostřednictvím:

Magistrátu Města Olomouce
odboru památkové péče
Hynaisova 34/10
779 00 Olomouc

Ovdatel: **Muzeum umění Olomouc**
státní příspěvková organizace, IČO: 75079950, se sídlem Denisova 824/47,
779 00 Olomouc

Právní zástupce: **JUDr. Ondřej Caska**
advokát se sídlem Praha 1, Husova 242/9, PSČ 110 00, zapsaný v seznamu
advokátů ČAK pod ev. č. 12703, vykonávající advokacii jako společník
společnosti VEPŘEK CASKA VLACHOVÁ advokátní kancelář s.r.o.
ID datové schránky: hsihvvi

ODVOLÁNÍ

proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce – odboru památkové péče
Č.j. SMOL/317249/2021/OPP/Ka, sp. zn. S-SMOL/222434/2021/OPP ze dne 6.1.2022

Přílohy:

- plná moc
- další přílohy dle textu a seznamu příloh

I. ÚVOD

1. Dne 6. ledna 2022 bylo odvolateli doručeno do datové schránky rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru památkové péče (dále jen „Magistrát“), č.j. SMOL/317249/2021/OPP/Ka, sp. zn. S-SMOL/222434/2021/OPP ze dne 6. ledna 2022 (dále jen „Rozhodnutí“), kterým Magistrát města Olomouce rozhodl, že:

„Realizace záměru Středoevropské fórum - studie přístavby v proluce v ul. Denisova, parc. č. 13, parc. č. 39, parc. č. 141, parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc. č. 458, parc. č. 459 v k. ú. Olomouc-město, obec Olomouc, které se nachází na území městské památkové rezervace Olomouc, prohlášené dne 21.12.1987 výnosem Ministerstva kultury ČR, č. j. 16.417/87-VI/1, podle předložené žádosti o vydání rozhodnutí včetně projektové dokumentace: „Středoevropské fórum Olomouc, 10/2021, studie; [REDAKCE]“, je z hlediska zájmů státní památkové péče nepřipustná.“
(Rozhodnutím posuzovaný záměr dále jen „SEFO“)

2. V souladu s ustanovením § 82 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „SŘ“) se odvolatel tímto odvolává proti celé výrokové části výše uvedeného Rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, a to z důvodů uvedených níže v tomto odvolání.
3. Rozhodnutí je datováno 6. ledna 2022 a bylo téhož dne doručeno odvolateli do jeho datové schránky. Lhůta pro podání odvolání dle § 83 SŘ je tedy zachována.

II. ROZPOR ROZHODNUTÍ S PRÁVNÍMI PŘEDPISY

(a) Nepřezkoumatelnost Rozhodnutí

4. Napadené Rozhodnutí představuje poměrně rozsáhlý a objemný dokument o více než 40 stranách, jehož převládající část je tvořena odůvodněním. Zhruba polovina odůvodnění Rozhodnutí je doslovným přepisem různých podkladů a vyjádření či popisem průběhu řízení. Druhá polovina pak obsahuje 13 námitek, kterými Magistrát jakoby zdůvodňuje deklarovanou nepřipustnost záměru SEFO z hlediska zájmu památkové péče. Ačkoliv by bylo možné předpokládat, že s ohledem na tento značný rozsah bude Rozhodnutí obsahovat podrobné, kvalifikované a dobře propracované odůvodnění Magistrátu, v tomto případě tomu tak vůbec není. Odůvodnění je nejenže účelové a argumentačně selektivní, z hlediska obsahu povrchní, mechanické a repetitivní, ale především nikterak nesplňuje elementární požadavky dle ustanovení § 68 odst. 3 SŘ, čímž ho činí nepřezkoumatelným, a tudíž nezákonným.

(i) Nevypořádání se s písemnými vyjádřeními Národního památkového ústavu

5. Předně Magistrát ve svém odůvodnění zcela ignoruje stanoviska a písemná vyjádření Národního památkového ústavu (dále jen „NPÚ“), v rámci kterých se NPÚ opakovaně vyjádřilo pro možnou přípustnost realizace záměru SEFO. Jde především o písemné vyjádření územního odborného pracoviště NPÚ v Olomouci ze dne 27.9.2021 a jeho doplňující písemné vyjádření ze dne

4.11.2021. Absence jakékoliv reflexe ze strany Magistrátu je o to více zarážející, když doplňující písemné vyjádření NPÚ ze dne 4.11.2021 vzniklo přímo na popud samotného Magistrátu a text tohoto doplnění je v Rozhodnutí přímo citován.

6. S podivem i zůstává skutečnost, že se Magistrát neměl potřebu vypořádat se stanoviskem Vědecké rady generální ředitelky NPÚ, která se v roce 2014 na svém 14. zasedání pozitivně vyjádřila k záměru SEFO.¹ Je třeba připomenout, že členové rady Vědecké rady generální ředitelky NPÚ ústavu představují špičku současné české teorie a praxe památkové péče a zároveň její závěry nutno brát jako vyjádření současného poznání kulturně-historických hodnot (k tomuto blíže viz část II. písm. (d) níže). Dle svého zřizovacího statutu je Vědecká rada generální ředitelky NPÚ vrcholným specializovaným poradním orgánem pro posuzování nejsložitějších odborných otázek státní památkové péče, který se vyjadřuje jak k základním koncepčním, teoretickým, metodologickým a odborným metodickým otázkám oboru památkové péče, tak k jednotlivým mimořádně významným akcím konzervace a restaurování památek, k urbanistickým zásahům a novostavbám v památkově chráněných územích.
7. Vědecká rada generální ředitelky NPÚ k záměru SEFO uvedla, že: *„Členové rady se většinou hlasů vyslovili, že předložená architektonická studie je ve smyslu konceptu akceptovatelná v daném prostředí. Výslovně ocenila výtvarnou kvalitu návrhu a skutečnost, že se hmotově snaží navázat na historickou urbanistickou strukturu.“* V této souvislosti Vědecká rada konstatovala, že *„Muzeum umění Olomouc je významná kulturní instituce, pro jejíž novou budovu je výrazná architektonická forma adekvátní. Pro řešení této budovy je zároveň velmi důležité vyhovět specifickým nárokům presentace současného umění. V této souvislosti Vědecká rada velmi oceňuje shodu návrhu s představou stavebníka.“* Zde je nutné si povšimnout, že odkaz na většinu část citované pasáže v odůvodnění Rozhodnutí chybí.
8. Namísto toho, aby Magistrát kvalifikovaně a přesvědčivě vyargumentoval svůj zamítavý postoj a vypořádal se s aktuálními písemnými stanovisky NPÚ, ve svém odůvodnění se pouze zmohl - kromě rozsáhlého, avšak často selektivního a neúplného citování - na zobecnělá konstatování, že záměr SEFO je v rozporu s podmínkami, které NPÚ či Ministerstvo kultury ČR vynesly v roce 2009. Magistrátu přitom bylo známo, že jde o podmínky, které vycházejí z dobových skutečností a že v mezidobí došlo např. k doplnění a aktualizaci samotné studie SEFO (která je z roku 2020, byť Magistrát ve výroku Rozhodnutí nesprávně uvádí rok 2021) za účelem reflektování uvedených námitek, k posouzení záměru SEFO ze strany Vědecké rady generální ředitelky NPÚ či ke změně regulačního plánu MPR Olomouc (ke které se mimo jiné vyjádřilo i Ministerstvo kultury ČR jakožto dotčený orgán – k této otázce viz část II. písm. b) níže).
9. Obligatorní písemné vyjádření NPÚ není pro orgán památkové péče závazné a orgán památkové péče se může od jeho závěrů odchýlit. Pokud ale orgán památkové péče dospěje k odlišnému závěru, než který je formulován v písemném vyjádření NPÚ, musí jasně a přesvědčivě vysvětlit,

¹ Magistrát sice v rámci odůvodnění námítky č. 6 (viz str. 29 Rozhodnutí) cituje výhrady Vědecké rady generální ředitelky NPÚ, z užití této citace nicméně není jasná konkrétní souvztažnost k danému bodu, který se týká materiálu historicky využitému v místě (omítky, střechy, výplně stavebních otvorů). Z odůvodnění Rozhodnutí není ani zřejmá Magistrátem deklarovaná údajná korelace výhrad Vědecké rady generální ředitelky NPÚ s principy ochrany MPR Olomouc. Odůvodnění je v tomto směru obecné, povrchní a nepřezkoumatelné.

proč se tak stalo a o jaké podklady a úvahy opřel svůj odlišný závěr. To platí o to víc, pokud se k danému záměru kladně vyjádřila i Vědecká rada generální ředitelky NPÚ jakožto nejvyšší poradní orgán NPÚ.

10. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 8 Afs 66/2008 – 71 ze dne 19.12.2008 „*Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (srov. např. rozsudek ze dne 23. 7. 2008, čj. 3 As 51/2007 - 84, www.nssoud.cz), že pokud se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku nevypořádá se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Podle ustálené judikatury správních soudů (srov. např. již rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, čj. 6 A 48/1992 - 23, SP č. 27) přitom musí být z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje pouze obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správními, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí.“ Závěry citovaného rozsudku jsou nepochybně aplikovatelné i na tímto odvoláním napadené Rozhodnutí.*
11. Z důvodu toho, že Magistrát ve svém odůvodnění zcela přehlíží konkrétní a kvalifikované formulované argumenty NPÚ pro možnou přípustnost záměru SEFO, jakož i argumenty samotného odvolatele, není zřejmé, v čem Magistrát tyto argumenty považuje za liché, mylné nebo vyvrácené. Rozhodnutí tímto odporuje ustanovení § 68 odst. 3 SŘ a je z tohoto důvodu nepřezkoumatelné.

Důkaz:

- Písemné vyjádření NPÚ ze dne 27.9.2021 (ve spisu Magistrátu města Olomouce, sp. zn. S-SMOL/222434/2021/OPP)
- Doplněné písemné vyjádření NPÚ ze dne 4.11.2021 (ve spisu Magistrátu města Olomouce, sp. zn. S-SMOL/222434/2021/OPP)
- Stanovisko Vědecké rady GŘ NPÚ ze dne 1.12.2014 (v příloze)
- Zápis z 16. zasedání Vědecké rady GŘ NPÚ, konaného 27.5.2015 (v příloze)
- Směrnice č. VI/2021/NPÚ obsahující Statut a jednací řád Vědecké rady generálního ředitele NPÚ (v příloze)

(ii) Údajný rozpor záměru SEFO s mezinárodními smlouvami

12. V rámci svého odůvodnění se Magistrát opakovaně odvolává na údajný rozpor záměru SEFO s mezinárodními smlouvami, a to konkrétně s Mezinárodní Chartou o zachování a restaurování památek a sídel (Benátská charta) a Úmluvou o ochraně architektonického dědictví Evropy. Aplikace těchto mezinárodních dohod a smluv je nicméně pro posuzovaný případ nepřiléhavá. Magistrát navíc interpretuje a aplikuje tyto mezinárodní dokumenty účelově, selektivně a ignoruje další mezinárodní úmluvy v oblasti památkové péče, se kterými je záměr SEFO zjevně v souladu.

13. Mezinárodní Charta o zachování a restaurování památek a sídel se týká (jak ostatně vyplývá i ze samotného názvu) konzervace a restaurování stávajících historických památek a nikterak se podrobně nevěnuje problematice novostaveb v historickém prostředí. V případě záměru SEFO však nejde o konzervaci či restaurování existující historické stavby, ale o přístavbu. Pro úplnost je nutné uvést, že Benátská charta byla opakovaně revidována a naposledy byla aktualizována v roce 2010 v dokumentu *ICOMOS New Zealand Charter for the Conservation of Places of Cultural Heritage*. Magistrátem často citovaná pasáž, ve znění „Konzervace památky v sobě zahrnuje zachování jejího prostředí a měřítka. Jestliže tradiční prostředí památky existuje, je třeba ho zachovat. Je třeba zamítnout každou novostavbu, každou destrukci a každou úpravu, které by mohly porušit vztahy objemů a barev“ se v nové verzi dokumentu, patrně pro svou nízkou výpovědní hodnotu, už nevyskytuje. Benátská Charta tedy na projednávaný případ nejenže přímo nedopadá², ale Magistrát navíc selektivně užívá její text, který není aktuální a je již překonaný, čímž jedná v rozporu s požadavkem na postup orgánu památkové péče dle současného stavu poznání (k tomuto blíže část II. písm. (d) níže). Kromě toho je třeba uvést, že Benátská Charta ani nemá povahu právně závazného dokumentu, a tedy není pramenem práva.
14. V případě Úmluvy o ochraně architektonického dědictví Evropy je sice pravdou, že jde o mezinárodní smlouvu, která je součástí českého právního řádu. Nicméně je třeba podotknout, že tato Úmluva v Magistrátem citovaných zněních je adresována členskému státu Rady Evropy v tom smyslu, že předpokládá transpozici a zavedení příslušných procesních postupů v rámci vnitrostátního práva. Konkrétně v případě článku 4 Úmluvy, který Magistrát opakovaně, a navíc neúplně cituje, se příslušný stát zavazuje zavést legislativu, jež vyžaduje v případě novostaveb předložit příslušnému úřadu plán na jeho výstavbu. Tento požadavek český právní řád splňuje, a to jak prostřednictvím stavebního zákona, tak i zákona o památkové péči. Z této Úmluvy však nikde neplyne, jaké novostavby jsou nebo nejsou v historickém prostředí akceptovatelné. Ze strany Magistrátu tedy jde nejen o aplikaci Úmluvy, která na daný případ opětovně nedopadá, ale především o záměrné vytrhávání konkrétních částí norem z jejich kontextu za účelem manipulativního odůvodnění svého zamítavého postoje.
15. I kdybychom čistě teoreticky připustili, že Úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy na předmětný případ záměru SEFO dopadá, z Rozhodnutí nelze dovodit, v čem konkrétně by navrhovaná stavba měla „znetvořit chráněný statek“ nebo „zhoršit kvalitu prostředí“. V tomto případě lze naopak oponovat, že přizpůsobení se historické parcelaci a struktuře staré zástavby

² Pro úplnost uvádíme, že nevhodnost či neslučitelnost kontrastu formy, měřítka, barvy a materiálu, o nichž se v chartě z roku 2010 píše, se týká adaptací a doplňků, nikoliv novostaveb v rozsahu podobném předmětnému záměru SEFO. Viz ICOMOS New Zealand Charter for the Conservation of Places of Cultural Heritage Value - článek 21: „Adaptation/ The conservation of a place of cultural heritage value is usually facilitated by the place serving a useful purpose. Proposals for adaptation of a place may arise from maintaining its continuing use, or from a proposed change of use. Alterations and additions may be acceptable where they are necessary for a compatible use of the place. Any change should be the minimum necessary, should be substantially reversible, and should have little or no adverse effect on the cultural heritage value of the place. Any alterations or additions should be compatible with the original form and fabric of the place, and should avoid inappropriate or incompatible contrasts of form, scale, mass, colour, and material. Adaptation should not dominate or substantially obscure the original form and fabric, and should not adversely affect the setting of a place of cultural heritage value. New work should complement the original form and fabric.“

(byť aktuálním architektonickým jazykem) a zastavěním nežádoucí proluky v historické tkáni dojde rozhodně ke zlepšení kvality prostředí. Z důvodu absence jakékoliv podrobnější argumentace Magistrátu je Rozhodnutí opětovně stíženo vadou a je pro tento důvod nepřezkoumatelné a tudíž nezákonné.

16. Pokud jde o mezinárodní dokumenty, které akcentují aktivní roli památek a současné architektury v historickém prostředí, lze uvést například:

- *Vídeňské memorandum z roku 2005, revidované v roce 2011 (The Vienna Memorandum on World Heritage and Contemporary Architecture – Managing the Historic Urban Landscape*“ Z mnoha pasáží citujeme konkrétní doporučení (bod 21): „ (...) **urbanismus, současná architektura a ochrana historické městské krajiny by se měly vyhýbat všem formám pseudohistorických návrhů, protože představují popření jak historie, tak současnosti. Jeden historický pohled by neměl nahrazovat jiné, jelikož historie musí zůstat čitelná, cílem je kontinuita kultury zajištěná kvalitními intervencemi.**“³
- *Florenská charta z roku 2014 (The Florence Declaration on Heritage and Landscape as Human Values)*. Citujeme namátkou pasáže naznačující obecné směřování a významový posun v aktuálních přístupech památkové péče. Pro záměr SEFO velmi přílehlavé v kap. 1. 3.: „*Místa kultury: rámcové závěry pro rozvoj kulturního dědictví: Prostor pro tvorbu – virtuální i skutečný – je závislý na vzájemně propojeném vztahu mezi hmotným a nehmotným kulturním dědictvím. Paměť na minulé (pomíjející) je sama o sobě nedílnou součástí zážitku návštěvníka a je třeba najít nové metody, jak ji uchovat a vyzdvihnout pro budoucnost. Kreativní řešení jak navrhovat fyzické prostředí může vést k hlubšímu symbiotickému vztahu s místem jak pro návštěvníky, tak pro obyvatele.*“⁴
- *Recentní metodika UNESCO Evropské principy posuzování kvality pro intervence financované EU s potenciálním dopadem na kulturní dědictví (European Quality Principles for EU-funded Interventions with potential impact on Cultural Heritage)*⁵

³ The Vienna Memorandum (staženo 11. 1. 2022) <https://whc.unesco.org/archive/2005/whc05-15ga-inf7e.pdf>), „ (...) *urban planning, contemporary architecture and preservation of the historic urban landscape should avoid all forms of pseudo-historical design, as they constitute a denial of both the historical and the contemporary alike. One historical view should not supplant others, as history must remain readable, while continuity of culture through quality interventions is the ultimate goal.*“

⁴ The Florence Declaration (staženo 11. 1. 2022), https://www.icomos.org/images/DOCUMENTS/Secretariat/2015/GA_2014_results/GA2014_Symposium_FlorenceDeclaration_EN_final_20150318.pdf), 1. 3. “*Cultural places: finding frameworks for cultural heritage developments: Creative spaces – virtual and real – are dependent on the interwoven interrelationship between tangible and intangible cultural heritage. Memories of the ephemeral is itself an integral part of the visitor experience and new methods must be found to preserve them and enhance them for the future. Creative solutions to planning the physical environment can lead to a deeper symbiotic relationship with a place for both visitors and communities.*“

⁵ European Quality Principles for EU-funded Interventions with potential impact on Cultural Heritage (staženo dne 11. 1. 2022)

nastavují velmi obecná pravidla pro doplňky historického prostředí s novými funkcemi. Mluví o „*rovnováze, harmonii a kontrolovaném dialogu kulturního dědictví s novými prvky respektujícími stávající hodnoty.*“ Záměr investora SEFO je jistě dobrou ukázkou takového kontrolovaného dialogu.

Existenci těchto významných dokumentů Magistrát v Rozhodnutí zcela pominul.

(iii) Mechanická repetice odůvodnění

17. V neposlední řadě nepřezkoumatelnost samotného Rozhodnutí zapříčiňuje opakující se nepřezkoumatelné odůvodnění (jak je namítáno výše), které Magistrát mechanicky kopíruje téměř ve všech třinácti námitkách obsažených v druhé části Rozhodnutí. Bezmyšlenkovité a strojové kopírování textu, které zvýrazňuje celkovou nepřezkoumatelnost Rozhodnutí, dokládá např. poukazování na zachování průběhu uliční čáry v rámci námítky č. 2, která se má týkat průběhu korunních říms sousedních objektů, či poukazování na nerespektování korunních říms sousedních objektů v rámci námítky č. 3, která se má týkat zachování půdorysu původní zástavby v ulici.
18. Tento postup odůvodnění formou „*copy – paste*“, které je navíc v drtivé míře tvořeno citacemi z jiných zdrojů, poukazuje na neschopnost správního orgánu vypořádat se vlastní argumentací s oponujícími stanovisky NPÚ či odvolatele, a tím naplnit základní požadavky, které jsou kladeny právními předpisy na rozhodnutí správního orgánu.

(iv) Obecnost, povrchnost a nekvalifikovanost argumentace

19. Shora uvedené body představují ty nejzjevnější důvody nepřezkoumatelnosti Rozhodnutí. Obecnost, povrchnost a účelově selektivní argumentace se nicméně prolíná celým Rozhodnutím. Odvolatel proto na další případy nepřezkoumatelnosti upozorňuje níže v dalších částech tohoto odvolání.

(b) Rozpor Rozhodnutí s Regulačním plánem města Olomouce

20. Magistrát ve svém Rozhodnutí tvrdí, že záměr SEFO v záležitosti týkající se průběhu uliční čáry (námitka č. 1), půdorysového vymezení (námitka č. 3), hmotového vymezení (námitka č. 4), hustoty zastavení pozemků (námitka č. 5), tedy v parametrech, které vymezuje aktuální regulační plán MPR Olomouc, je v rozporu s principy ochrany MPR Olomouc, které byly vyhlášeny výnosem Ministerstva Kultury ČR č. 16 417/87-VI/1 (dále jen „*Výnos o MPR*“).

http://openarchive.lcomos.org/id/eprint/2436/1/EUQS_revised-2020_EN_ebook.pdf, „16. When additional elements or new uses are necessary, a project should ensure there is balance, harmony and/or controlled dialogue between the cultural heritage and the new elements, respecting the existing values.“

21. Rozhodnutí Magistrátu je v této části nejenže ve flagrantním rozporu s platnými právními předpisy a Regulačním plánem, ale navíc opětovně postrádá jakékoliv zdůvodnění, čímž zakládá i jeho nepřezkoumatelnost.
22. Půdorysné rozvržení novostavby na hranici uliční čáry vychází z řádně schváleného Regulačního plánu a souboru změn č. VI regulačního plánu MPR Olomouc, kde je zakreslen navržený půdorys SEFO. Čtyři moduly dodržují průběh uliční čáry a jeden modul směrem od budovy Muzea umění Olomouc od uliční čáry ustupuje v souladu s regulačním plánem MPR Olomouc, čímž dochází k vytvoření nástupní piazzetty. Je třeba zdůraznit, že s návrhem změny regulačního plánu MPR Olomouc a ustoupením druhé lodi souhlasilo přímo Ministerstvo kultury ČR jakožto věcně a místně příslušný orgán státní památkové péče.⁶ Je proto zarážející a nepochopitelné, že Magistrát shledává údajný rozpor regulačního plánu MPR Olomouc s Výnosem o MPR, když to bylo přímo Ministerstvo kultury ČR, které se k dané změně vyjadřovalo.
23. Mezi aktuálním regulačním plánem a Výnosem o MPR navíc žádný rozpor ani neexistuje. Smyslem ustanovení § 4 Výnosu o MPR, které Magistrát s oblibou cituje a jejímž prostřednictvím odůvodňuje deklarovaný rozpor, pouze vyjmenovává oblasti a statky, které jsou předmětem státní památkové péče, tedy oblasti, které toliko podléhají dohledu příslušných správních úřadů na úseku památkové péče v souladu s příslušnými právními předpisy. Ustanovení § 5 písm. c) Výnosu MPR následně uvádí, že *„při nové výstavbě a při vnějších úpravách nechráněných objektů je třeba dbát architektonických vztahů ke kulturním památkám a jejich souborům, navazovat na jejich objemovou a prostorovou skladbu i prostředí a dotvářet jejich celky přiměřenými prostředky současné architektonické tvorby“*. Z výše uvedeného je více než zřejmé, že z Výnosu o MPR nikterak nevyplývá a priori striktní zákaz jakékoliv změny a zásahu v rámci památkové rezervace. Naopak, Výnos MPR předpokládá rozvoj památkových rezervací, a to i prostředky současné architektury, jakou je právě záměr SEFO. Ostatně v této souvislosti Vědecká rada generální ředitelky NPÚ ve svém posouzení výslovně ocenila výtvarnou kvalitu a kontextuálnost návrhu SEFO tím, že se hmotově snaží navázat na historickou urbanistickou strukturu.
24. Odvolatel si není vědom toho, že by regulační plán MPR Olomouc, resp. předmětná změna přijatá formou obecné povahy č. 4/2010, byla zrušena z důvodu rozporu s platnými právními předpisy, a to ať už v rámci přezkumného řízení dle § 174 SŘ či žalobou ve správním soudnictví. Regulační plán MPR Olomouc je proto platný a závazný a Magistrát je povinen se jím ve své rozhodovací praxi řídit. **Požadavek Magistrátu na zachování uliční čáry, jakož i zachování půdorysu původní zástavby při ulici je tak v přímém rozporu s platným regulačním plánem MPR Olomouc, čímž zakládá nezákonnost samotného Rozhodnutí.**

Důkaz:

- Výnos Ministerstva kultury ČR č. 16 417/87-VI/1 ze dne (známo z úřední činnosti správního orgánu)
- Regulační plán MPR Olomouc (známo z úřední činnosti správního orgánu)

⁶ Ministerstvo kultury ČR nejprve ve svém stanovisku č.j. MK 4234/2009 OPP ze dne 29. 07. 2009 vyjádřilo svůj nesouhlas, po zapracování připomínek a úpravě posuzovaného podkladu došlo k akceptování, a to ve stanoviscích č.j. MK 9393/2009 OPP ze dne 3. 12. 2009 a č.j. MK5646/2010 OPP ze dne 21. 4. 2010.

- Stanovisko Ministerstva kultury ČR č.j. MK5646/2010 OPP ze dne 21. 4. 2010 (v příloze)
- Opatření obecné povahy č. 4/2010 – soubor změn č. VI regulačního plánu MPR Olomouc ze dne 1.7.2010 (známo z úřední činnosti správního orgánu)

(c) Neproporcionalita Rozhodnutí

25. Odvolatel v rámci svého příspěvu ze dne 24.11.2021 seznámil Magistrát s důležitostí projektu SEFO a s tím, že zájem na jeho realizaci se dotýká nejen přímo samotného odvolatele, jakožto provozovatele Muzea umění Olomouc, ale že ho svojí významností výrazně přesahuje. V tomto bodě lze významová hlediska projektu SEFO shrnout následovně:

- Projekt SEFO nelze chápat pouze jako projekt stavební a investiční, ale i odborný a v obecném smyslu jako projekt významné české veřejné kulturní instituce, která má své poslání vzhledem k projektu SEFO definované zřizovací listinou Muzea umění Olomouc, vydanou rozhodnutím ministra kultury č. 4/2014 ze dne 24.3.2014.⁷ Budoucí SEFO tak nereaguje pouze na místní specifika a podmínky olomoucké městské památkové rezervace, ale současně také architektonickými, výtvarnými a expozičními prostředky vyjadřuje historicko-kulturní kontext střední Evropy, resp. kulturně historický význam Olomouce ve středoevropském regionu.
- Projekt SEFO má významnou institucionální a mezinárodní podporu. Zakládací listinu SEFO podepsali ministři kultury zemí V4 v roce 2008 a v roce 2009 došlo k uzavření Dohod o vzájemné spolupráci s významnými partnery – Ministerstvem kultury ČR, Olomouckým krajem, Statutárním městem Olomouc, Univerzitou Palackého v Olomouci a Arcibiskupstvím olomouckým. Projekt SEFO je taktéž podporován ze strany odborné a akademické obce, když jej v roce 2020 podpořil např. předseda České komory architektů v dopise adresovaném ministru kultury nebo řada významných akademiků v petici ze dne 3.1.2019, adresované ministru kultury. Kladně hodnotí projekt SEFO dále také např. tehdejší [REDAKCE] ve svém vyjádření k projektu SEFO ze dne 11.2.2017, v němž (mimo jiné) uvádí, že „Novostavba SEFO tedy má všechny předpoklady k tomu, nabídnout domácí i zahraniční kulturní veřejnosti jedinečný výstavní program a obohatit zároveň olomouckou památkovou rezervaci o vysoce kvalitní architekturu.“
- Mezinárodní přesah má i samotná činnost SEFO, která má za cíl mapovat kulturní prostředí v rámci střední Evropy od roku 1945 do současnosti. Pro samotnou činnost SEFO a jeho rozvoj je naprosto klíčové dostatečné výstavní, depozitární a administrativní prostoru a zázemí, kterého je v současné dlouhodobě (a v současné

⁷ Zřizovací listina Muzea umění Olomouc uvádí, že: „Účelem zřízení Muzea umění Olomouc je i naplňování dohody ministrů Visegrádské čtyřky z 20. června 2008 na projektu Středoevropské fórum Olomouc s cílem podchycovat a prezentovat různorodé projevy kultury středoevropského regionu kulturně výchovnou a vzdělávací činností v oblasti výtvarného umění, hudební, divadelní, literární, filmové a multimediální.“

době již také kriticky) nedostatek. Příklad SEFO je tak zcela zásadní nejen pro samotné fungování této instituce, ale také pro splnění cílů a závazků, ke kterým se odvolatel, jakož i další subjekty, včetně České republiky, zavázaly.

- V neposlední řadě zásadním aspektem jsou vysoké finanční prostředky, které již od roku 2009 byly do projektu SEFO investovány (výkupy jednotlivých parcel, uměleckých předmětů, první fáze záchranného archeologického průzkumu, architektonické studie, specialisté, odborné výstavní a publikační výstupy, výběrové řízení na generálního projektanta atd.). Jakékoliv zásadní změny v záměru SEFO nejen vedou k navyšování vynaložených finančních prostředků, ale také ohrožují samotnou realizaci tohoto záměru.

Důkaz:

- Vyjádření MUO ze dne 24.11.2021 k výzvě k zaujetí stanoviska (ve spisu Magistrátu města Olomouce, sp. zn. S-SMOL/222434/2021/OPP)
- Zřizovací listina Muzea umění Olomouc – rozhodnutí ministra kultury č. 4/2014 ze dne 24.3.2014 (v příloze)
- Zakládací listina Středoevropského fóra Olomouc ze dne 20.6.2008 (v příloze)
- Deklarace ze dne 12.9.2009 o vzájemné spolupráci na projektu SEFO (v příloze)
- Dopis předsedy České komory architektů ze dne 21.8.2020 (v příloze)
- Petice SEFO ze dne 3.1.2019 (v příloze)
- Vyjádření [redacted] ze dne 11.2.2017 k projektu SEFO (v příloze)

26. Z výše uvedeného se dokládá, že zájem na realizaci SEFO má značný mezinárodní přesah a jeho realizace se dotýká nejen samotného odvolatele, ale dalších subjektů, včetně města Olomouce, či přímo České republiky a její reputace v mezinárodních vztazích. Z Rozhodnutí je nicméně zjevné, že se Magistrát nikterak nezabýval otázkou **proporcionality veřejného zájmu státní památkové péče a shora uvedeného veřejného zájmu na realizaci záměru SEFO.**
27. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 7 As 43/2009 - 52 ze dne 13.8.2009 „[...]správní orgán musí při rozhodování na úseku památkové ochrany vždy pečlivě vážit, zda omezení vlastnického práva, kterým je i závazné stanovení, jakým způsobem vlastník nemovitosti nacházející se na území památkové rezervace smí, či naopak nesmí, tuto nemovitost opravit, upravit či přebudovat, je proporcionální veřejnému zájmu na zachování památkové hodnoty dané lokality. Zájem na památkové ochraně je totiž jen jedním z více zájmů veřejných a soukromých, které se střetávají, a tedy si vzájemně konkurují, v případech stavebních zásahů do nemovitostí. Vedle zájmu na památkové ochraně dané nemovitosti zde stojí také zcela legitimní zájem vlastníka nemovitosti na jejím ekonomicky udržitelném a dlouhodobě životaschopném využití, jakož i veřejný zájem na účelném uspořádání měst, v nichž se památková rezervace nachází, z hledisek např. dostupnosti různých služeb, dopravní obslužnosti, přiměřeného pohodlí a obvyklých civilizačních vymožeností obytných budov a jiných aspektů vytvářejících komfortní životní podmínky. Památková ochrana tedy nesmí volit extrémní řešení nezohledňující v potřebné míře i jiné konkurující legitimní zájmy, práva či hodnoty, a musí usilovat o co nejmenší omezení vlastnických práv dotčených vlastníků nemovitostí, která ještě vedou k dosažení cíle této ochrany.“

28. V rozsudku č.j. 2 As 160/2018 – 29 ze dne 24.10.2019 Nejvyšší správní soud dále uvedl, že „[...] v oblasti památkové ochrany setrvává odmítá nepřiměřenou praxi orgánů státní památkové péče, jinak řečeno, správní orgány musí při rozhodování na úseku státní památkové péče vždy pečlivě zvažovat proporcionalitu omezení vlastnického práva ve vztahu k veřejnému zájmu na zachování památkové hodnoty předmětné nemovitosti či lokality, v níž se nachází. Řádně provedený test proporcionality tak může v určitých případech vést k tomu, že zájem na zachování původních prvků kulturní památky bude muset ustoupit jiným zájmům.“

Nejvyšší správní soud v této souvislosti ještě dodal, že: „Toto zhodnocení se nenachází ve sféře jakéhosi volného uvážení správního orgánu, nýbrž musí být založeno na jasných skutkových závěrech nejen ohledně památkových dopadů, ale i nákladů pro vlastníka dotčené nemovitosti a zohlednění celkového kontextu věci [...]“

29. Kategorické rozhodnutí Magistrátu, že realizace záměru SEFO je z hlediska zájmů státní památkové péče nepřijatelná, představuje v tomto kontextu **extrémní řešení, které nezohledňuje v potřebné míře shora uvedený veřejný zájem na realizaci tohoto projektu.** Tento závěr platí o to více, když Magistrát byl o významnosti realizace SEFO dostatečně seznámen a navzdory kladným stanoviskům jak NPÚ a Vědecké rady NPÚ, tak i Ministerstva kultury ČR a dalších subjektů a představitelů akademické obce, tyto postoje přehlíží, a není schopen své zamítavé stanovisko kvalifikovaným způsobem obhájit.
30. Je přitom třeba zdůraznit, že v případě projektu SEFO nelze hovořit o konkurenci či dokonce o vzájemné protikladnosti zájmu na ochranu památkové péče a zájmu na realizaci SEFO. Předložená studie splňuje podmínky stanovené pro danou proluku či lokalitu, které byly ze strany příslušných dotčených orgánů a subjektů stanoveny (tj. NPÚ, Vědecké rady GR NPÚ, Ministerstva kultury ČR) a je také v souladu s Regulačním plánem MPR Olomouc. Nadto je odvolatel přesvědčen o vysoké kontextuálnosti přístavby objektu – (k tomuto blíže část II. bod (d) níže), a to jak ideové, půdorysné i hmotové, tak i z hlediska budoucího řešení struktury a barevnosti pláště, který bude vycházet ze struktury a barevnosti maletínského pískovce – typického pro MPR Olomouc. Odvolatel je přesvědčen, že přínosem pro MPR Olomouc bude nejen samotné zacelení dlouholeté proluky kvalitní soudobou a kontextuální architekturou SEFO, ale i otevření nového veřejně přístupného kulturního objektu s nadregionálním obsahem a dosahem. Dalším benefitem bude také poskytnutí široké palety veřejných ploch určených k pobytu, spolu se zpřístupněním cenného reliktu středověkého opevnění, a nepochybně také propojení Koželušské a Denisovy ulice jako nový možný vstup do městské památkové rezervace.

(d) Nereflektování současného stavu oboru

31. Za další důvod nezákonnosti Rozhodnutí je nutné označit **nereflektování současného stavu poznání v oblasti památkové péče Magistrátem.**
32. V tomto bodě lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 43/2009 – 52, ve kterém Nejvyšší správní soud konstatoval, že: „*Posuzování, zda zamýšlená stavba, změna stavby, terénní úpravy, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úprava dřevin nebo udržovací práce na nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité*

národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny, jsou slučitelné se zájmy památkové ochrany, je proces, v němž má správní orgán nepochybně významný prostor pro správní uvážení. To musí přirozeně být založeno v první řadě na odborné kompetenci příslušného odborně specializovaného správního orgánu, který se zabývá ochranou kulturních památek, a musí tedy vycházet z hledisek, o nichž v odborné památkářské obci panuje obecné přesvědčení, že mají být vzata v úvahu. Takový správní orgán je tedy nepochybně povinen znát nejnovější odborně relevantní trendy v památkové ochraně a dokázat zhodnotit, zda a jak mají být v jeho činnosti aplikovány. Proto musí stále zvažovat, zda jeho dosavadní správní praxe je v souladu s aktuálním stavem vědeckého poznání v daném oboru, a pokud nikoli, je povinen ji novým vědeckým poznatkům přizpůsobit. Patříčná úroveň odbornosti je zákonným znakem jeho rozhodování a může být podrobena soudní kontrole v rámci správního soudnictví."

33. Nereflektování či dokonce neznalost současných trendů v oblasti památkové péče ze strany Magistrátu již dokládá fakt, že Magistrát za účelem obhajoby svého zamítavého stanoviska aplikuje neaktuální a překonané znění mezinárodních dokumentů (k tomuto také blíže část II. bod (c) výše) nebo účelově vytrhává ze svého kontextu části textu z odborné literatury, a přitom ignoruje celou řadu metodik, úmluv a odborné literatury, které se dotýkají ochrany památkového dědictví a které se přímo zabývají i otázkou zasazování novostaveb do historického prostředí.
34. Z českých dokumentů Magistrát používá pro svou argumentaci k zamítavému stanovisku vyňaté pasáže z metodiky NPÚ XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX *Novostavby v památkově chráněných sídlech*, NPÚ, Praha 2004 (dále jen „*Metodika NPÚ 2004*“). Správní orgán opakovaně cituje (ze str. 24): „*V naprosté většině chráněných sídel je kontrastní či disharmonické řešení novostavby z památkového hlediska nežádoucí*“ a vyvozuje, že „*v případě navrhované novostavby se nejedná ani o neutrální, ani o kontextuální pojetí, dle výše citované metodiky*“. K tomu je třeba uvést věc opět na správnou míru:
- *Jednak naprostá většina neznámá „ve všech“.* Dále citujeme pasáž z uvedené metodiky věnovanou „*kontextuálnímu pojetí*“ (kap. D.1.3.2., s. 22): „*Za kontextuálně navrženou novostavbu lze pokládat takový objekt, který vědomě navazuje na tradiční architektonické postupy z hlediska utváření hmoty, formy i použitých materiálů a reaguje vstřícně na kontext místa, jímž se inspiruje. Usiluje o citlivé začlenění do existujícího kontextu a omezuje případné existující negativní rysy prostředí. Citlivého začlenění novostavby do historické zástavby lze často dosáhnout i velmi moderními výrazovými prostředky. Kontextuální může být pouhé užití tradiční hmotové formy a zcela nečleněných hladkých fasád, doplněných tradičními vícetabulkovými okny (...). Takto základně charakterizované kontextuální pojetí, které je jedním z projevů tzv. postmodernismu, představuje nesporně tvůrčí a soudobý architektonický přístup, který může vytvořit dílo, jež je jak pravdivým obrazem doby (nebo alespoň té její složky, která usiluje o harmonické dotváření historických sídelních celků), tak neohrozí urbanistickou hodnotu dochovaného celku.“ Podtrhujeme pasáže, které Magistrát nechce nebo neumí akceptovat.*
 - Shora obsažený citát je však nutné vnímat z doby svého vzniku, tedy roku 2004. Pro „dosavadní poznání památkové péče a problematiku zasazování novostaveb do historicky hodnotného prostředí“ je nutné reflektovat i novější metodiky, úmluvy a

zejména současný stav oboru. Jak slovo kontext, tak kontextuálnost tak nabírají širokou škálu podob. Ostatně je to patrné i v kap. D.1.3.3. zmiňované metodiky, která se zabývá (domněle) opačným přístupem, „kontrastním pojetím“, když uvádí: „*Také v současné době má tato kontrastní pojetí [...] zastávce ve velké části tvůrčí architektonické obce. Podobně jako u kontextuálního pojetí rovněž zde narážíme na problém, že pod pojmem kontrastní pojetí stavby mohou být míněna řešení značně odlišného charakteru [...]. Na tomto místě budeme pod kontrastním pojetím rozumět řešení, které záměrně usiluje o co největší kontrast s okolím, ať už výškou, hmotou, ztvárněním fasády, materiálovým řešením či kombinací těchto vlastností.*“

- Samotná Metodika NPÚ 2004 pak ve výčtu kvalitních novostaveb zmiňuje řadu objektů, jež splňují představu o kontrastní architektuře zapojené do historické tkáně. (Viz desítky příkladů na str. 74-85). Přitom novostavbu, kterou v metodice akceptovali autoři jako doplněk historického prostředí ještě s výhradami (MPR Kutná Hora, s. 113), titíž autoři v metodice z roku 2015 (který Magistrát ve svém Rozhodnutí ignoruje) již zařazují mezi „*příklady architektonicky cenných novostaveb*“, soubory takto nahlížených staveb pak jsou dokonce považovány za „*památky budoucnosti, stavby, které legitimně vytváří novou vrstvu architektonicky kvalitní zástavby a kterou lze již nyní pozitivně hodnotit*“ (s. 61).
- Na výše uvedeném lze demonstrovat, že i metodické pomůcky pro praxi novostaveb v historickém prostředí procházejí vývojem, který, jak se zdá, Magistrát není s to zapracovat do své argumentace. Přitom v případě záměru SEFO je třeba upozornit, že v předkládané podobě není zájem autora usilovat o co největší kontrast, ale naopak využívat principů kontextuálního přístupu za použití současných a s ohledem na aktuální vývoj moderní architektury i konzervativních výrazových prostředků. Kontext a kontrast se proto zde potkávají v míře, kterou oba přístupy citovaná metodika považuje za možné.

35. Možnost začlenění moderní architektury do historické tkáně lze taktéž ilustrovat poukazem na některé z oceňovaných novostaveb v historickém prostředí České republiky z posledních let:

- Helfštýn, rekonstrukce a dostavba hradu Helfštýn, ateliér-r, 2020
- Nový Bor, rekonstrukce několika tradičních dřevěných staveb, které doplnily dvě novostavby, z nichž jedna je skleněná, [redacted] ov architekti, 2019
- Pustevny, výstupní stanice lanovky s restaurací, [redacted] 2017
- Kolín, dostavba muzejní budovy, [redacted] 2017
- Litomyšl, úprava zámeckého parku a novostavba dětského pavilonu, HŠH architekti, 2016
- Pavlov, Archeopark, [redacted] 2016
- Litomyšl, dostavba muzea, [redacted] 2014
- Liberec, Depozitář Oblastní galerie v Liberci, [redacted] 2012
- Žatec, Muzeum chmelařství, ateliér Huml & Vaníček, 2011
- Ostrava, bytový dům Ostravská brána, [redacted] 2010

- Jihlava, obchodní centrum City Park, [REDACTED] 2008
- Hradec Králové, Studijní a vědecká knihovna, Projektil architekti, 2008
- Arcidiecézní muzeum Olomouc, HŠH architekti, 2006
- Trapistickému klášter Nový dvůr u Toužimi, dostavba barokní venkovské rezidence tepelských premonstrátů, [REDACTED] 2004
- A konečně také v současné době představenou studii [REDACTED] k rekonstrukci a přístavbě národní kulturní památky pražské Invalidovny viz: <https://www.npu.cz/cs/npu-a-pamatkova-pece/Invalidovna>.

36. V neposlední řadě nejasná hranice mezi kontextuálním a kontrastním přístupem, velmi dobře ilustrovaná záměrem SEFO, je obsažena v mnoha recentních teoretických pracích na toto téma i v mnoha dalších realizovaných stavbách. Mezinárodní úmluvy a publikace mapující tuto problematiku neposkytují a ani nemohou poskytnout univerzální návod, jak novostavbu v historickém prostředí koncipovat. Obecně lze shrnout, že mezinárodní úmluvy k vítují řešení reflektující v hloubce svého konceptu historický kontext dané lokality, vřtají nápravu urbanistických chyb zděděných z minulosti a neopomíjí ani roli, jakou stavby hrají ve společenské, socioekonomické a kulturní rovině nejen pro současnou urbánní komunitu, ale i jejich roli interpretační, vztahující se k minulosti i roli iniciační, vnášející do historické struktury nové funkce a tím i potenciál. Bez podobně vyváženého přístupu v rozhodovací praxi by nevznikly sebevědomé a odbornou veřejností akceptované muzejní novostavby v historickém prostředí jako jsou Centrum soudobého umění v Santaigu de Compostela, dostavby Muzea v Bruggách, Domu umění v Bregenzu nebo ve Štýrském Hradci, nové muzeum v Lisabonu nebo v australském Perthu. Literatura, zabývající se detailně polohami soudobé architektury v historickém kontextu nabízí řadu jiných příkladů, srovnatelných se zamýšlenou olomouckou realizací:

- [REDACTED] *chitektur Im Kontext*, Graz 2007.
- [REDACTED] *Contemporary Architecture in Historic Urban Environments, Conservation Perspectives*, The Getty Conservation Institute, Los Angeles, 2011.
- [REDACTED] *Actualiser le patrimoine par l'architecture contemporaine*, Université du Québec, 2014.
- [REDACTED] *Kontrast oder Verschmelzung? Bauen mit Ruinen heute*, Dortmund 2015.
- [REDACTED] *Moderne oder historisierende Architektur in der alten Stadt – Lehren aus der Geschichte?*, in: Christian Illies (ed.) *Bauen mit Sinn*, Tübingen – Dresden, 2019. s. 95-115.
- [REDACTED] (eds). *Contemporary Architecture in the Historic Environment: An Annotated Bibliography*. Los Angeles: The Getty Conservation Institute 2015.

(e) **Formální nedostatky**

37. V neposlední řadě nezákonnost Rozhodnutí způsobuje absence formálních náležitostí, které předepisuje ustanovení § 69 odst. 1 SŘ. Konkrétně v doručeném Rozhodnutí chybí podpis oprávněné úřední osoby (v tomto případě elektronický podpis)..

38. Dále je třeba upozornit na nedostatek v samotné výrokové části Rozhodnutí, když chybně datuje předloženou studii SEFO rokem 2021, ačkoliv předmětná studie byla zhotovena v roce 2020.

III. VĚCNÁ NESPRÁVNOST ROZHODNUTÍ

39. V této části odvolání se odvolatel stručně vyjadřuje k věcné nesprávnosti posouzení (ne)přípustnosti záměru SEFO Magistrátem.

Magistrát na str. 22 – 40 Rozhodnutí formuloval 13 námitek vůči záměru SEFO, na jejichž základě zřejmě dospěl k závěru o nepřipustnosti realizace záměru SEFO z hlediska zájmů státní památkové péče, jak je uvedeno ve výroku Rozhodnutí. Přestože Magistrát žádnou ze svých 13 námitek řádně a srozumitelně neodůvodnil, odvolatel níže z důvodu procesní opatrnosti předkládá své vyjádření ke každé jednotlivé námitce Magistrátu.

(a) 1. námitka Magistrátu - zachování průběhu uliční čáry

40. Jak bylo uvedeno výše, námitka Magistrátu ohledně zachování průběhu uliční čáry je v rozporu se schváleným Regulačním plánem MPR Olomouc, a zakládá **nezákonnost samotného Rozhodnutí** (viz blíže část II. písm. (b) výše).

41. Nicméně odhlédneme-li od zjevné nezákonnosti Rozhodnutí, lze k této námitce uvést, že k úpravě průběhu uliční čáry se kladně vyjádřilo nejen Ministerstvo kultury ČR, ale také NPÚ, které ve svém dopise ze dne 4.1.2010 mimo jiné konstatovalo, že „co se týká závazného regulačního prvku průběhu uliční čáry, lze usoudit, že ustoupením jednoho z modulů nedojde k popření tohoto principu, neboť většina hmoty stavby počíná na stávajícím závazném regulativu. Jsme toho názoru, že předložený půdorys novostavby patří k nejsilnějším hodnotám návrhu dosahujícím vynikajících kvalit současné architektury. Zasahování do navržené logiky buňkovitého posouvání jednotlivých modulů stavby a zároveň vyloučení rozptylového prostoru pro nástup do nové budovy (ostatně jednoznačně vyžadovaného vyhláškou MMR 268/2009 Sb. z 12.8.2009 o technických požadavcích na stavby i v MPR) by postavilo investora před nepřijatelnou situací, ústlci v kompletní změnu zamýšlené novostavby. Zachování odstupu jednoho z modulů novostavby dovnitř budovy nebude mít degradující vliv na chráněný historický půdorys a jemu odpovídající hmotu, neboť zásadní závadu – totiž dlouholetou nezastavěnou proluku – naplňuje zjevně promyšlenou, kvalitní a částečně kontextuální architekturou, navíc s kulturním obsahem. Půdorysná dynamika zasahuje rovněž do prostor bývalých dvorních částí jednotlivých parcel, přičemž je podstatné, že zachovává oddechovou funkci a dostatečně přiměřenou část volných ploch. Narušení stavební čáry (stopa původních severních fasád uličních objektů) není samoučelné a je ku prospěchu vzniku nové architektonické kvality. Lze se tedy domnívat, že pokud bude dříve opravdu postaveno, stane se přínosem a obohacením MPR Olomouc, nikoliv jejím poškozením.“

Důkaz: - Dopis NPÚ, územního odborného pracoviště v Olomouci, č.j. NPÚ-391/216/2010 ze dne 14.1.2010 (v příloze)

(b) 2. námitka Magistrátu - respektování průběhu korunních říms sousedních objektů

42. Magistrát zpochybňuje návaznost korunní římsy novostavby SEFO k sousedním objektům a současně tvrdí, že nerespektování korunních říms sousedních objektů je v rozporu se samotným vyjádřením NPÚ. Tvrzení Magistrátu je **nepravdivé a věcně nesprávné**.
43. Z předložené studie SEFO je jasně patrné v pohledech, řezech a vizualizacích, že novostavba důsledně navazuje výškou římsy na sousední objekty. Stejně tak je tato informace jednoznačně uvedena v textu na str. 4 studie SEFO: "*Drobnější velikost se uplatňuje respektováním všech pěti parcel. Opakováním stejné výšky říms i střech u jednotlivých domů....*"

Důkaz: - *Architektonická studie SEFO 10/2020 (ve spisu Magistrátu města Olomouce, sp. zn. S-SMOL/222434/2021/OPP)*

(c) 3. námitka Magistrátu – zachovat půdorys původní zástavby při ulici

44. Námitka Magistrátu ohledně zachování půdorysu původní zástavby při ulici je v rozporu se schváleným Regulačním plánem MPR Olomouc, a zakládá **nezákonnost** samotného Rozhodnutí (viz blíže část II. písm. (b) výše). V tomto bodě dále odkazujeme na vyjádření odvolatele k 1. námitce (viz blíže část III. písm. a) výše).

(d) 4. námitka Magistrátu – respektovat hmotu původní zástavby při ulici a zohlednit charakteristické výškové členění zástavby území vyznačující se výškovým odstoupením hmoty klesající ve směru od hlavního veřejného prostoru, přičemž lze přihlídnout ke stavební a urbanistické různorodosti východní a západní části lokality

45. Námitka Magistrátu ohledně respektování hmoty původní zástavby při ulici je v rozporu se schváleným Regulačním plánem MPR Olomouc, a zakládá **nezákonnost** samotného Rozhodnutí (viz blíže část II. písm. (b) výše). Důvod je ten, že Regulační plán MPR Olomouc vymezuje půdorysně zastavitelnou plochu, čímž současně i determinuje hmotové vymezení nové stavby.
46. Magistrát dále zpochybňuje respektování původní parcelace. Předmětné tvrzení Magistrátu je však **nepravdivé a věcně nesprávné**. Koncepce projektu SEFO je právě založena na tom, že jednotlivé objekty důsledně vychází z původních parcel, které jsou takto definovány již od středověku. Na těchto parcelách (parcela č. 455, 456, 457, 458, 459) se v minulosti nacházely objekty, které se v průběhu staletí měnily. Jejich výška i délka tedy není vázáná posledním stavem z roku 1969, kdy byly domy strženy.
47. Projekt SEFO historický průběh stavební čáry v Denisově ulici, stejně jako hmotové a strukturální členění navržené zástavby plně respektuje. Argument o tom, že výška nové zástavby má severním směrem klesat, je pak pouze pokusem o mechanické uplatnění obecně vyslovené zásady, jež však nerespektuje i další, v tomto případě zcela konkrétní zřetele. Je sice pravdou, že se zástavba v této části domovních bloků směrem do vnitrobloků snižuje, což je mj. dáno terénním poklesem, avšak nesnižuje se u základních objektů tvořících uliční fronty, nýbrž pouze u jejich dvorních křídel. To je možné doložit nejen u běžné měšťanské zástavby, ale rovněž u

obou nedalekých monumentálních veřejných objektů. K ulici resp. k náměstí se jak areál Vlastivědného muzea, tak Muzea umění staví vyšší hmotou. V obou případech však jde o příklad zřetelné funkční a zejména hierarchické historické skladby. Oproti někdejšímu kostelu sv. Kláry pochopitelně tvoří právě z hlediska jasné hierarchie zadní klášterní křídla významově i fakticky nižší část, podobně, jako u Muzea umění, byla původní obytná část s mansardovou střechou povýšena oproti zadním křídům manufaktury. Avšak ani v žádném z těchto případů nebyla zadní křídla, stojící významově níž než hlavní budovy, deformována snižováním hmot a střech nad hradební zdi k severu. Přístavba SEFO má být tvořena pěti hmotami pouze hlavního objektu, postrádá tedy zadních křídel, u nichž by bylo možné a logické požadavek na snížení výšky uplatnit.

(e) 5. námitka Magistrátu – respektovat charakteristickou hustotu zastavění pozemků v dané části památkové rezervace se zohledněním stavební a urbanistické různorodosti východní a západní části lokality

48. Námitka Magistrátu ohledně respektování charakteristické hustoty zastavění pozemků v dané části MPR je v rozporu se schváleným Regulačním plánem MPR Olomouc, a zakládá **nezákonnost** samotného Rozhodnutí (viz blíže část II. písm. (b) výše). Důvod je ten, že Regulační plán MPR Olomouc vymezuje půdorysně zastavitelnou plochu, čímž současně i determinuje hustotu zastavění pozemků.

49. Jak bylo řečeno již v rámci bodu 46. výše koncepce projektu SEFO je právě založena na tom, že jednotlivé objekty důsledně vychází z původních parcel, které jsou takto definovány již od středověku. Na těchto parcelách (parcela č. 455, 456, 457, 458, 459) se v minulosti nacházely objekty, které se v průběhu staletí měnily. Jejich výška i délka tedy není vázaná posledním stavem ze 60. let 20. století, kdy byly domy strženy.

50. Navíc stanovisko Magistrátu vyvrací už jen známý fakt, že Olomouc byla až téměř do konce 19. století říšskou pevností s nemožností zastavovat pevnostní předpolí, což vedlo k maximálnímu zahušťování zástavby vnitrobloků; hustota areálu SEFO tedy nijak nekонтрастуje s charakterem zástavby dalších bloků historického jádra Olomouce. Hmotová skladba SEFO se navíc evidentně přizpůsobuje původní zástavbě jak proluky, tak někdejších měšťanských domů v sousedství, charakteristické střídáním šířky jednotlivých staveb o třech či pěti okenních osách. Současně stejně zřetelně rozlišuje hmotovou skladbu drobné měšťanské struktury a monumentálních hmot Předhradí, na jejichž rozhraní má být umístěna.

(f) 6. námitka Magistrátu – respektovat a reflektovat materiál historicky využitý v místě (omítky, střechy, výplně stavebních otvorů)

51. Námitka Magistrátu ohledně respektování a reflektování materiálu historicky využitého v místě (omítky, střechy, výplně stavebních otvorů) je **nepřezkoumatelná** a zakládá tak **nezákonnost** samotného Rozhodnutí (viz blíže část II. písm. (a) výše).

52. Z námitky Magistrátu totiž není zřejmé, jak má být novostavba pojednána z hlediska materiálů a detailů. Není tedy vůbec jasné, zda Magistrát má na mysli např. klasické omítky na bázi vápna

- užité u drobné zástavby někdejších měšťanských domů nebo naopak tvrdou strukturovanou omítku na bázi cementu u budovy MUO. Taktéž není jasné, zda např. okenními otvory mají být vertikálně koncipované otvory charakteristické pro zástavbu druhé poloviny 19. století nebo tvary s půlkruhovými záklenky, oválnými tvary či dokonce kubizujícími diagonálami opět u objektu MUO.
53. I kdybychom měli respektovat požadavek Magistrátu na užití obdobného materiálu, jaký je u většiny staveb v okolí, podobně jako obdobných výrazových prostředků, musela by být architektura navržena v historizujícím pojetí. Pak by se ovšem současně vyvstala otázka, zda tak má být učiněno s respektem k protější staré univerzitní budově, sousednímu měšťanskému domu nebo budově MUO, či snad dokonce s citacemi z fasády kostela P. Marie Sněžné. Navíc by Magistrát musel jasně určit, ke které stylové mutaci vůbec odkazuje. Je však nepochybné, že by se výsledná nová architektura ocitala na pomezí absurdity.
54. Shora uvedené opětovně dokládá povrchnost a nedostatečnou odbornost Rozhodnutí, když Magistrát kategoricky vylučuje umístění novostavby v historickém prostředí MPR Olomouc za použití soudobých materiálů, aniž by Magistrát své zdůvodnění jasně konkretizoval. Postup Magistrátu je navíc v přímém rozporu s již realizovanými projekty v MPR Olomouc, které musel Magistrát schvalovat. Můžeme jmenovat například betonovou přístavbu na parkánové terase Arcidiecézního muzea kolaudovanou v roce 2006, přestavbu nákupního centra Moritz kolaudovanou v roce 2012, kde je dostavba dopravně-obslužného traktu v přímé pohledové konfrontaci s kostelem sv. Mořice z pohledového betonu a fasáda ze skla a panelů opatřených stěrkou imitující beton, v ochranném pásmu MPR pak dostavbu Slovanského gymnázia, která má fasádu z pohledového betonu a byla kolaudována v roce 2013, schválení projektu na rekonstrukci bývalého objektu Jednoty a řadu dalších objektů, které se nachází v MPR Olomouc. Požadavek Magistrátu na respektování historických materiálů v případě záměru SEFO tak porušuje elementární právní zásadu legitimního očekávání, kdy při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nesmí vznikat nedůvodné rozdíly (viz § 2 odst. 4 SŘ).
- (g) 7. námitka Magistrátu – vzít v potaz výrazové prostředky a měřítko barokní a historizující architektury v okolí
55. Námitka Magistrátu ohledně požadavku vzít v potaz výrazové prostředky a měřítko barokní a historizující architektury v okolí je **nepřezkoumatelná**, čímž zakládá **nezákonnost** samotného Rozhodnutí (viz blíže část II. písm. (a) výše).
56. Magistrát v tomto bodě vylučuje umístění novostavby v historickém prostředí MPR Olomouc, aniž by bylo zřejmé, co se slovním spojením „výrazové prostředky a měřítko barokní a historizující architektury“ vůbec myslí. Magistrát ve svém odůvodnění ani neodkazuje na žádné právní předpisy či podzákonné normy, které by takovéto řešení měly předepisovat.
57. Postup Magistrátu je navíc v přímém rozporu s již realizovanými projekty v MPR Olomouc, které musel Magistrát schvalovat. Můžeme jmenovat například betonovou přístavbu na parkánové terase Arcidiecézního muzea kolaudovanou v roce 2006, přestavbu nákupního centra Moritz kolaudovanou v roce 2012, kde je fasáda ze skla a panelů opatřených stěrkou imitující beton v ochranném pásmu MPR, dostavba Slovanského gymnázia, která má fasádu z pohledového

betonu a byla kolaudovaná v roce 2013, schválení projektu na rekonstrukci bývalého objektu Jednoty a řadu dalších objektů, které se nachází v MPR Olomouc. Požadavek Magistrátu na respektování výrazových prostředků barokní a historizující architektury tak opětovně **porušuje elementární právní zásadu legitimního očekávání, kdy při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nesmí vznikat nedůvodné rozdíly (viz § 2 odst. 4 SŘ).**

58. V neposlední řadě požadavek Magistrátu na uplatnění výrazových prostředků a měřítko barokní a historizující architektury je v přímém rozporu s často Magistrátem citovaným ustanovením § 5 písm. c) Výnosu MPR, ve kterém se uvádí, že „*při nové výstavbě a při vnějších úpravách nechráněných objektů je třeba dbát architektonických vztahů ke kulturním památkám a jejich souborům, navazovat na jejich objemovou a prostorovou skladbu i prostředí a dotvářet jejich celky přiměřenými prostředky současné architektonické tvorby*“. Rozhodnutí Magistrátu je tak **vnitřně rozporné**, což opět zakládá jeho nepřezkoumatelnost.

(h) 8. námitka Magistrátu – vzít v potaz traktování fasád měšťanských domů ze strany ulice Denisova

59. Z této námítky není vůbec zřejmé, co Magistrát požaduje. Na str. 33 Rozhodnutí je podtržen bod b) respektovat hmotu a výškovou hladinu vycházející z dochované navazující hlavní zástavby při ulici Denisova. Tuto podmínku, která byla součástí zadání architektonické soutěže, však navržený projekt SEFO beze zbytku splňuje. Námitka Magistrátu je tedy **nesrozumitelná a věcně nesprávná**.

(i) 9. námitka Magistrátu – respektovat tradiční tvary střech v místě (sedlovou formu)

60. Námitka Magistrátu je **nesrozumitelná a věcně nesprávná**. Z této námítky není vůbec zřejmé, co Magistrát požaduje. Navržená novostavba je rozdělena do pěti objektů s valbovou střechou. Valbové střechy se vedle uvedených střech sedlových vyskytují v historické Olomouci v obdobně hojně míře. Navržený projekt SEFO tuto podmínku, za použití „*prostředků současné architektonické tvorby*“ splňuje.

(j) 10. námitka Magistrátu – v severní části řešeného území zachovat odstup od dochovaných městských hradeb

61. Námitka Magistrátu je **nesrozumitelná a nepřezkoumatelná**. Magistrát v tomto bodu jasně nedefinuje, co přesně znamená zachování odstupů od dochovaných městských hradeb. Navíc navržený projekt SEFO odstup od dochovaných městských hradeb hodlá zohlednit, jak bylo uvedeno ve Vyjádření odvolatele ze dne 24.11.2021 k výzvě Magistrátu (viz písemná vyjádření NPÚ a písemné vyjádření odvolatele).

Důkaz: - *Písemné vyjádření NPÚ ze dne 27.9.2021 (ve spisu Magistrátu města Olomouce, sp. zn. S-SMOL/222434/2021/OPP)*
 - *Doplňné písemné vyjádření NPÚ ze dne 4.11.2021 (ve spisu Magistrátu města Olomouce, sp. zn. S-SMOL/222434/2021/OPP)*

- Vyjádření MUO ze dne 24.11.2021 k výzvě Magistrátu (ve spisu Magistrátu města Olomouce, sp. zn. S-SMOL/222434/2021/OPP)

(k) **11. námitka Magistrátu – zachovat in situ relikty raně gotické hradby z konce 14. století nacházející se na rozhraní parcel č. st. 141(Denisova č. o.47) a č. 459**

62. Námitka Magistrátu je věcně nesprávná a neopodstatněná. Navržený projekt SEFO hodlá zohlednit, jak bylo uvedeno ve Vyjádření odvolatele ze dne 24.11.2021 k výzvě Magistrátu, zachování in situ relikty raně gotické hradby z konce 14. století nacházející se na rozhraní parcel č. st. 141 (Denisova č. o.47) a č. 459.

Důkaz: - Vyjádření MUO ze dne 24.11.2021 k výzvě Magistrátu (ve spisu Magistrátu města Olomouce, sp. zn. S-SMOL/222434/2021/OPP)

(l) **12. námitka Magistrátu – respektovat hmotové a vizuální postavení základních dominant v dotčené části památkové rezervace (kostel Panny Marie Sněžné, bývalá jezuitská kolej a jezuitský konvikt)**

63. Námitka Magistrátu je věcně nesprávná a neopodstatněná. Navržený projekt SEFO respektuje svým hmotovým řešením, výškou posazení římsy i hřebene střechy dominanty v dotčené části památkové rezervace, jako je kostel Panny Marie Sněžné, bývalá jezuitská kolej a jezuitský konvikt. Orgán památkové péče nijak neprokázal a neodůvodnil, proč projekt SEFO tento požadavek dle Magistrátu nesplňuje.

(m) **13. námitka Magistrátu – uvést ve studii rozsah a podobu technických detailů podílejících se na podobě stavby**

64. Námitka Magistrátu je věcně nesprávná a neopodstatněná. Magistrát ve svém Rozhodnutí nepravdivě uvádí, že: "[...] ve studii nebyly vizuálně zachyceny technické detaily podílející se na podobě stavby, [...] Jednat by se mělo zejména o okapní římsy, komíny, technické zařízení klimatizací a další. Tato technická zařízení se vizuálně nesporně významně uplatňují." Studie SEFO všechny tyto technické prvky i detaily řeší. Na str. 63 studie SEFO je podrobný detail fasády a řezu s popisem, kde jsou vidět všechny řešené prvky i po technické stránce. Komíny, ani vyústění klimatizace se nikde na novostavbě SEFO nevyskytují. Tento bod je tedy zcela irelevantní a dokládá malou míru prostudování předložené studie SEFO ze strany Magistrátu.

IV. ZÁVĚR

65. Navržené urbanistické řešení, hmotová skladba i vlastní architektura SEFO na jedné straně plně respektují podmínky dané specifickým historickým vývojem lokality, na druhé straně stejně plným právem vyjadřují, že má jít o stavbu 21. století, navíc stavbu veřejnou a kulturní. To mj. oceňuje řada uměleckých historiků specializovaných na moderní architekturu [REDACTED]

_____ za tímto řešením stojí i Česká komora architektů, NPÚ ÚOP v Olomouci a podpořila je i Vědecká rada generální ředitelky NPÚ.

66. Obecně lze ke všem bodům konstatovat, že Magistrát ani v jednom bodu nezdůvodnil své zamítavé stanovisko. Argumentace zamítnutí se pouze opírá o citace z různých dokumentů a vyjádření, které Magistrát zkresluje a v zásadě účelově komolí. Přitom si v použití některých citací v některých bodech sám protiřečí. V jiných bodech je v přímém rozporu s platným regulačním plánem MPR Olomouc, který schválil orgán státní památkové péče - Ministerstvo kultury. V některých bodech je zřejmé, že si Magistrát předloženou studii dostatečně neprostudoval, jelikož rozporuje části stavby a detaily, které jsou jasně ve studii popsány a nejsou tak nijak v rozporu s tím, co Magistrát uvádí jako důvod k doplnění nebo zamítnutí.

V. NÁVRH ROZHODNUTÍ

Z výše uvedených důvodů odvolatel navrhuje, aby odvolací správní orgán přednostně v souladu s ustanovením § 90 písm. c) SŘ Rozhodnutí přímo změnil tak, že realizace záměru SEFO je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustná, nebo, aby v souladu s ustanovením § 90 písm. b) SŘ napadené Rozhodnutí zrušil a vrátil věc Magistrátu k novému projednání.

V Praze dne 20. ledna 2022

Muzeum umění Olomouc

Seznam příloh:

Plná moc

1. Stanovisko Vědecké rady GR NPÚ ze dne 1.12.2014
2. Zápis z 16. zasedání Vědecké rady GR NPÚ, konaného 27.5.2015
3. Směrnice č. VI/2021/NPÚ obsahující Statut a jednací řád Vědecké rady generálního ředitele NPÚ
4. Stanovisko Ministerstva kultury ČR č.j. MK5646/2010 OPP ze dne 21. 4. 2010
5. Zřizovací listina Muzea umění Olomouc – rozhodnutí ministra kultury č. 4/2014 ze dne 24.3.2014
6. Zakládací listina Středoevropského fóra Olomouc ze dne 20.6.2008
7. Deklarace ze dne 12.9.2009 o vzájemné spolupráci na projektu SEFO
8. Dopis předsedy České komory architektů ze dne 21.8.2020
9. Petice SEFO ze dne 3.1.2019
10. Vyjádření _____ ze dne 11.2.2017 k projektu SEFO
11. Dopis NPÚ, územního odborného pracoviště v Olomouci, č.j. NPÚ-391/216/2010 ze dne 14.1.2010